

U S T A W A

z dnia 11 października 2013 r.

**o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych
należności pieniężnych^{1), 2)}**

**Opracowano na
podstawie: Dz. U.
z 2013 r. poz.
1289, z 2015 r.
poz. 211.**

TYTUŁ I**Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) udzielania wzajemnej pomocy przez Rzeczpospolitą Polską i państwa członkowskie oraz państwa trzecie przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych;
- 2) wykorzystywania informacji otrzymywanych w ramach udzielania wzajemnej pomocy także do celów innych niż dochodzenie podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych.

Art. 2. Ustawę stosuje się do następujących należności pieniężnych:

- 1) podatków i należności celnych pobieranych przez Rzeczpospolitą Polską, państwo członkowskie lub w ich imieniu, przez ich jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów, a także w imieniu Unii Europejskiej;
- 2) refundacji, interwencji i innych środków stanowiących część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami;

- 3) opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru;
- 4) kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–3, nałożonych przez organy właściwe do pobierania podatków i należności celnych lub właściwe do prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych;
- 5) opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w pkt 1;
- 6) odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–5, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc;
- 7) przekazanych do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dokument zabezpieczenia – dokument wystawiony przez państwo członkowskie, dołączony do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1–6, i stanowiący podstawę do zabezpieczenia w tym państwie członkowskim;
- 2) dzień roboczy – dzień od poniedziałku do piątku, z wyjątkiem dnia ustawowo wolnego od pracy;
- 3) jednolity formularz służący do powiadomienia – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny, wierzyciela albo państwo członkowskie, dołączony do wniosku o powiadomienie;
- 4) jednolity tytuł wykonawczy – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny albo państwo członkowskie, dołączony do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6;
- 5) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska;
- 6) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;

- 7) pierwotny tytuł wykonawczy – odpowiednio:
 - a) tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) dokument wystawiony przez państwo członkowskie, stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2, w tym państwie,
 - c) dokument wystawiony przez państwo trzecie, stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, w tym państwie;
- 8) podmiot – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której dotyczy wzajemna pomoc;
- 9) wniosek o udzielenie pomocy – wniosek o udzielenie informacji, wniosek o powiadomienie, wniosek o odzyskanie należności pieniężnych oraz wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 4. 1. Dochodzenie oraz zabezpieczenie należności pieniężnych państw członkowskich lub państw trzecich odbywa się w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”.

2. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach dotyczących wzajemnej pomocy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267).

TYTUŁ II

Organizacja i ogólne zasady udzielania wzajemnej pomocy

DZIAŁ I

Organizacja udzielania wzajemnej pomocy

Art. 5. 1. Zadania z zakresu wzajemnej pomocy wykonują minister właściwy do spraw finansów publicznych, centralne biuro łącznikowe, wierzyciel, naczelnik urzędu skarbowego i organ egzekucyjny.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, tryb współpracy między centralnym biurem łącznikowym a naczelnikami urzędów skarbowych, organami egzekucyjnymi lub wierzycielami oraz między wierzycielami a organami egzekucyjnymi, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego i skutecznego korzystania z pomocy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz udzielania pomocy państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu.

Art. 6. Do zadań ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wzajemnej pomocy należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań związanych z wzajemną pomocą;
- 2) zawieranie z państwami członkowskimi i państwami trzecimi porozumień w zakresie wzajemnej pomocy;
- 3) organizowanie i koordynowanie kontaktów z organizacjami międzynarodowymi, państwami członkowskimi, państwami trzecimi oraz Komisją Europejską, w tym informowanie Komisji Europejskiej o wyznaczeniu centralnego biura łącznikowego oraz biura łącznikowego.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie o:

- 1) liczbie wniosków o udzielenie pomocy, wraz z informacją o liczbie poszczególnych rodzajów tych wniosków, które zostały przesłane do każdego państwa członkowskiego i które otrzymano od każdego z tych państw w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) wysokości należności pieniężnych, które były przedmiotem wniosków o odzyskanie należności pieniężnych, oraz należności pieniężnych, które zostały wyegzekwowane.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać Komisji Europejskiej inne sprawozdania, uzyskane od centralnego biura łącznikowego, które mogą być pomocne przy ocenie udzielania wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6.

Art. 8. W przypadku zawarcia umowy międzynarodowej lub porozumienia w sprawach objętych wzajemną pomocą, o której mowa w tytułach III i IV, innych niż sprawy dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, minister właściwy

do spraw finansów publicznych powiadamia o tym niezwłocznie Komisję Europejską.

Art. 9. 1. Odpowiedzialne za kontakty z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy jest centralne biuro łącznikowe, do zadań którego należy:

- 1) weryfikowanie i przekazywanie państwom członkowskim lub państwom trzecim wniosków o udzielenie pomocy;
- 2) weryfikowanie i przekazywanie naczelnikom urzędów skarbowych i organom egzekucyjnym wniosków państw członkowskich lub państw trzecich o udzielenie pomocy;
- 3) udzielanie informacji na wniosek państw członkowskich lub państw trzecich;
- 4) przekazywanie dokumentów, informacji i wniosków, innych niż określone w pkt 1, związanych z realizacją wzajemnej pomocy;
- 5) tłumaczenie przekazywanych informacji, wniosków i dokumentów;
- 6) sporządzanie zarządzeń zabezpieczenia oraz zagranicznych tytułów wykonawczych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza, w drodze rozporządzenia, podległą albo nadzorowaną jednostkę organizacyjną, która będzie realizowała zadania centralnego biura łącznikowego, kierując się stopniem przygotowania jednostki organizacyjnej do realizacji zadań centralnego biura łącznikowego.

Art. 10. W przypadku otrzymania od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wniosku o udzielenie pomocy niezgodnie z właściwością, przekazuje się go niezwłocznie do centralnego biura łącznikowego, informując o tym państwo członkowskie lub państwo trzecie.

Art. 11. 1. Realizacja zadań centralnego biura łącznikowego, w tym odpowiedzialność za kontakty z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy, w odniesieniu do niektórych rodzajów lub kategorii podatków lub należności celnych, może być powierzona biurowi łącznikowemu.

2. Do biura łącznikowego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące centralnego biura łącznikowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, podległą lub nadzorowaną jednostkę organizacyjną, która będzie realizowała zadania biura łącznikowego oraz określić rodzaj lub kategorię podatku lub należności celnych, w zakresie których właściwa będzie ta jednostka organizacyjna, kierując się potrzebą zwiększenia efektywności wzajemnej pomocy oraz biorąc pod uwagę właściwość rzeczową wyznaczonej jednostki organizacyjnej.

DZIAŁ II

Ogólne zasady udzielania wzajemnej pomocy

Art. 12. Wzajemna pomoc jest realizowana na podstawie wniosku o udzielenie pomocy, z zastrzeżeniem art. 64.

Art. 13. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego podmiotu.

Art. 14. Z wnioskiem o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie występuje, w przypadkach określonych w ustawie, odpowiednio organ egzekucyjny lub wierzyciel.

Art. 15. 1. Wniosek o udzielenie informacji otrzymany od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego realizuje centralne biuro łącznikowe.

2. Wniosek o powiadomienie otrzymany od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego realizuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek.

Art. 16. Informację o przewidywanym zwrocie podatku, nadpłaty podatku lub należności celnych pochodzącą od państwa członkowskiego centralne biuro łącznikowe przekazuje właściwemu miejscowo organowi egzekucyjnemu, o którym mowa w art. 19 § 1, 2 lub 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 17. Wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje oraz inne wnioski są przesyłane za pośrednictwem centralnego biura łącznikowego.

Art. 18. Centralne biuro łącznikowe niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku o udzielenie pomocy, odmawia udzielenia pomocy w przypadku niespełnienia warunków udzielenia wzajemnej pomocy, wskazując przyczyny odmowy.

Art. 19. 1. Wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje oraz inne wnioski przesyła się:

- 1) do państw członkowskich – przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, a jeżeli ze względów technicznych nie jest to możliwe – drogą pocztową;
- 2) do państw trzecich – drogą pocztową.

2. Dołączone do wniosku o udzielenie pomocy dokumenty przekazywane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej mają postać elektronicznej kopii dokumentu.

3. Wniosek o udzielenie pomocy przesyłany drogą pocztową powinien zawierać wskazanie imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego podpisującego.

4. W przypadku kopii dokumentu, który dołączany jest do wniosku o udzielenie pomocy przesyłanego drogą pocztową, poświadcza się jej zgodność z oryginałem przez umieszczenie na niej wpisu „kopia zgodna z oryginałem” oraz wskazuje się imię i nazwisko pracownika dokonującego uwierzytelnienia oraz datę uwierzytelnienia.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania wniosków o udzielenie pomocy kierowanych do państw członkowskich, jednolitych formularzy służących do powiadomienia i jednolitych tytułów wykonawczych, uwzględniając potrzebę stosowania jednolitego systemu wzajemnej pomocy w obrębie Unii Europejskiej.

Art. 20. Do państwa członkowskiego nie przesyła się informacji i dokumentów otrzymanych przez urzędnika tego państwa w ramach uczestnictwa, o którym mowa w art. 61 ust. 1.

Art. 21. Wniosek o udzielenie pomocy może być wykorzystywany do dalszej wymiany informacji w ramach realizacji tego wniosku.

Art. 22. Centralne biuro łącznikowe uzupełnia wniosek o udzielenie pomocy kierowany do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o:

- 1) nazwę oraz adres siedziby lub inne informacje dotyczące centralnego biura łącznikowego;
- 2) wysokość należności pieniężnych przeliczoną na walutę;

- a) państwa członkowskiego, według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku albo
- b) państwa trzeciego, według średniego kursu złotego, w stosunku do waluty państwa, do którego kierowany jest wniosek, z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wysłania wniosku, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski.

Art. 23. 1. Wnioski o udzielenie pomocy kierowane do państw trzecich, zaktualizowany tytuł wykonawczy, zagraniczny tytuł wykonawczy i zarządzenie zabezpieczenia są sporządzane według ustalonych wzorów.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków o udzielenie pomocy kierowanych do państw trzecich,
 - 2) wzory zaktualizowanego tytułu wykonawczego i zagranicznego tytułu wykonawczego,
 - 3) wzór zarządzenia zabezpieczenia
- uwzględniając potrzebę zapewnienia możliwości elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tych dokumentach.

DZIAŁ III

Ujawnianie informacji i dokumentów

Art. 24. 1. Informacje otrzymywane w ramach wzajemnej pomocy podlegają ochronie przewidzianej dla podobnych informacji na podstawie odrębnych przepisów.

2. Osoby akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mają dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w takim stopniu, w jakim jest to niezbędne do sprawowania nadzoru nad siecią łączności opracowaną na potrzeby transmisji dokonywanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej w obszarze należności celnych i podatków (sieć CCN), jej konserwacji i rozwijania.

Art. 25. Informacje otrzymywane w ramach udzielania wzajemnej pomocy mogą być wykorzystane do dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2, oraz do obliczenia i dochodzenia obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 26. 1. Jeżeli wierzyciel lub organ egzekucyjny uzna, że informacje otrzymane od państwa członkowskiego mogą być wykorzystane do celów, o których mowa w art. 25, w innym państwie członkowskim, występuje do państwa członkowskiego, od którego informacje pochodzą, z wnioskiem o zajęcie stanowiska w sprawie przekazania tych informacji do innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku niewyrażenia sprzeciwu przez państwo członkowskie, od którego pochodzą informacje, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania przez nie wniosku, wierzyciel lub organ egzekucyjny przekazuje informacje do innego państwa członkowskiego.

Art. 27. W przypadku wniosku państwa członkowskiego o zajęcie stanowiska w sprawie przekazania do innego państwa członkowskiego informacji, które mogą być wykorzystane do celów, o których mowa w art. 25, wierzyciel lub organ egzekucyjny może sprzeciwić się przekazaniu informacji. Centralne biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw wierzyciela lub organu egzekucyjnego w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku od państwa członkowskiego.

Art. 28. 1. Wierzyciel lub organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji pochodzących od tego państwa do celów innych niż określone w art. 25, podając cel, któremu informacje te mają służyć.

2. W przypadku uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, informacje pochodzące od państwa członkowskiego wykorzystuje się do celów wskazanych we wniosku.

Art. 29. 1. W przypadku wniosku państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji do celów innych niż określone w art. 25, wierzyciel lub organ egzekucyjny:

- 1) zgłasza sprzeciw, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje nie mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo;
- 2) wyraża zgodę, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo.

2. Centralne biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw lub zgodę wierzyciela lub organu egzekucyjnego w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku od państwa członkowskiego.

DZIAŁ IV

Stosowanie języków i tłumaczenia

Art. 30. 1. Wniosek o udzielenie pomocy, jednolity formularz służący do powiadomienia, jednolity tytuł wykonawczy, zaktualizowany tytuł wykonawczy lub zarządzenie zabezpieczenia albo pierwotny tytuł wykonawczy dołączony do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne przesyła się do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w języku urzędowym państwa, które ma udzielić pomocy, albo w języku uzgodnionym zgodnie z art. 32.

2. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język urzędowy państwa, które ma udzielić pomocy, albo na język uzgodniony zgodnie z art. 32, jeżeli jest to konieczne, dokumenty, o których mowa w ust. 1.

3. Dokumenty będące przedmiotem powiadomienia mogą być przesłane w języku polskim.

4. Na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język urzędowy państwa, które ma udzielić pomocy, albo na język uzgodniony zgodnie z art. 32 dokumenty inne niż wymienione w ust. 1 i 3.

Art. 31. 1. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język polski elementy wniosku o udzielenie pomocy, jednolitego formularza służącego do powiadomienia oraz jednolitego tytułu wykonawczego, otrzymanych od państwa członkowskiego, sporządzone w języku uzgodnionym zgodnie z art. 32.

2. Dokumenty wydane w państwie członkowskim lub państwie trzecim będące przedmiotem powiadomienia dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1-6, mogą być przesłane do organu egzekucyjnego w języku urzędowym tego państwa. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język polski, jeżeli jest to konieczne, dokumenty wydane w państwie członkowskim lub państwie trzecim będące przedmiotem powiadomienia dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, albo występuje do tego państwa o tłumaczenie tych dokumentów na język polski.

3. Naczelnik urzędu skarbowego lub organ egzekucyjny występuje, jeżeli jest to konieczne, do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o tłumaczenie na język polski albo język uzgodniony zgodnie z art. 32 dokumentów tego państwa, innych niż określone w ust. 1 i 2.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze porozumienia z państwem członkowskim, uzgodnić inny język niż język urzędowy tego państwa, w którym będą sporządzone elementy wniosku o udzielenie pomocy dotyczącego należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1 – 6, jednolitego formularza służącego do powiadomienia lub jednolitego tytułu wykonawczego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze porozumienia z państwem członkowskim lub państwem trzecim, uzgodnić inny język niż język urzędowy tego państwa, w którym będą sporządzane wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje i inne wnioski dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, przesyłane w ramach wzajemnej pomocy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje centralne biuro łącznikowe o porozumieniach, o których mowa w ust. 1 i 2.

TYTUŁ III

Występowanie o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 33. 1. Z wnioskiem o udzielenie pomocy można wystąpić, jeżeli:

- 1) wysokość należności pieniężnej lub łączna wysokość kilku należności pieniężnych przeliczona na euro według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku nie jest niższa niż 1500 euro;
- 2) w dniu sporządzenia pierwszego wniosku o udzielenie pomocy nie upłynęło 5 lat, licząc od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych określonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Jeżeli jest prowadzone postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej, nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli było prowadzone postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia, w którym ostatecznie zakończono postępowanie.

4. Jeżeli termin zapłaty należności pieniężnych został odroczony lub zapłata należności pieniężnych została rozłożona na raty, zgodnie z odrębnymi przepisami, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia upływu odroczonego terminu płatności lub od dnia upływu terminu płatności ostatniej raty.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2–4, nie występuje się z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeżeli od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych, określonego zgodnie z odrębnymi przepisami, upłynęło 10 lat.

6. Jeżeli za wystąpieniem z wnioskiem o udzielenie pomocy przemawia ważny interes publiczny, przepisów ust. 1–5 nie stosuje się.

Art. 34. Do wniosku o udzielenie pomocy mogą być dołączone sprawozdania, oświadczenia oraz inne dokumenty, ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, o ile jest to niezbędne do realizacji wniosku przez państwo członkowskie.

Art. 35. Wierzyciel lub organ egzekucyjny, po skierowaniu wniosku o udzielenie pomocy, powiadamia niezwłocznie państwo członkowskie o okolicznościach mających znaczenie dla tej pomocy, w szczególności o zmianie wysokości należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 36. Spory dotyczące istnienia lub wysokości należności pieniężnych, wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych lub doręczenia decyzji, postanowienia, orzeczenia lub innego dokumentu wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej, odnoszących się do należności pieniężnych, ich dochodzenia lub zabezpieczenia, rozstrzygane są na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ II

Wniosek o udzielenie informacji

Art. 37. 1. Wierzyciel lub organ egzekucyjny występuje z wnioskiem o udzielenie informacji w przypadku potrzeby uzyskania informacji istotnych dla powiadomienia, dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych dotyczących podmiotu lub jego majątku.

2. Wniosek o udzielenie informacji powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę, adres siedziby lub inne dane identyfikujące wierzyciela lub organ egzekucyjny;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, jego adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane służące do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych.

DZIAŁ III

Wniosek o powiadomienie

Art. 38. 1. Wniosek o powiadomienie dotyczy podmiotu, któremu na podstawie odrębnych przepisów doręcza się decyzję, postanowienie, orzeczenie lub inny dokument wydany w Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące należności pieniężnych.

2. Wierzyciel lub organ egzekucyjny występuje z wnioskiem o powiadomienie, gdy nie można dokonać doręczenia zgodnie z odrębnymi przepisami regulującymi doręczenie danego rodzaju dokumentu lub gdy takie doręczenie spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Art. 39. 1. Wniosek o powiadomienie oraz jednolity formularz służący do powiadomienia powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące wierzyciela, organu egzekucyjnego, innego organu lub urzędu:
 - a) który wydał załączony dokument,
 - b) od którego można uzyskać dalsze informacje dotyczące dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia lub możliwości zaskarżenia dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia, jeżeli jest inny niż określony w lit. a;

- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, jego adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i oznaczenie dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia;
- 4) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych.

2. Do wniosku o powiadomienie dołącza się:

- 1) jednolity formularz służący do powiadomienia;
- 2) dokument będący przedmiotem powiadomienia.

DZIAŁ IV

Występowanie o odzyskanie należności pieniężnych i ich rozliczanie

Rozdział 1

Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 40. 1. Organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych, jeżeli nie toczy się postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, chyba że postępowanie takie jest w toku, a przepisy odrębne umożliwiają dochodzenie tych należności.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne określone w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z wyjątkiem przypadków, gdy:

- 1) egzekucja administracyjna ze znanego majątku znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie doprowadziłaby do całkowitego wyegzekwowania należności pieniężnych lub nie jest znany majątek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z którego mogłyby być zaspokojone należności pieniężne, a organ egzekucyjny posiada informacje o majątku znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) egzekucja administracyjna należności pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spowodowałaby nieproporcjonalne trudności.

Art. 41. 1. Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych oraz jednolity tytuł wykonawczy powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące wierzyciela lub organu egzekucyjnego, innego organu lub urzędu:
 - a) odpowiedzialnego za określenie wysokości należności pieniężnych,
 - b) od którego można uzyskać dalsze informacje dotyczące należności pieniężnych lub możliwości zaskarżenia obowiązku zapłaty tych należności, jeżeli jest inny niż określony w lit. a;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych, wyrażonych w złotych i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 4) oznaczenie pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych dołącza się:

- 1) jednolity tytuł wykonawczy;
- 2) odpis pierwotnego tytułu wykonawczego, jeżeli wcześniej nie został doręczony.

3. We wniosku o odzyskanie należności pieniężnych podaje się informację o majątku, którym dysponuje podmiot na terytorium państwa członkowskiego, o ile jest znany organowi egzekucyjnemu.

Art. 42. 1. Treść jednolitego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Jednolity tytuł wykonawczy może także obejmować należności pieniężne wymienione w art. 2 pkt 4 i 6, inne niż zawarte w pierwotnym tytule wykonawczym, jeżeli powstały od dnia wystawienia pierwotnego tytułu wykonawczego do dnia poprzedzającego dzień wystąpienia z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 43. Jeżeli wszczęto procedurę wzajemnego porozumiewania, a wynik tej procedury może mieć wpływ na egzekwowany obowiązek będący przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych, organ egzekucyjny może, po otrzymaniu od państwa członkowskiego informacji o zawieszeniu lub wstrzymaniu dochodzenia tych należności, gdy uzna to za konieczne, wystąpić do tego państwa o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 44. 1. Wniosek państwa członkowskiego o zwrot wydatków związanych z odzyskaniem należności pieniężnych stwarzającym szczególne problemy, powodującym powstanie znacząco wysokich wydatków egzekucyjnych lub wiążącym się ze zwalczaniem zorganizowanej grupy albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, centralne biuro łącznikowe przekazuje, za pośrednictwem właściwego organu egzekucyjnego, do wierzyciela w celu uzgodnienia z państwem członkowskim zakresu i sposobu pokrycia wydatków.

2. Wierzyciel przekazuje do państwa członkowskiego informację, czy i w jakim zakresie pokryje wydatki, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku od organu egzekucyjnego.

Art. 45. 1. Należność pieniężną wskazaną w jednolitym tytule wykonawczym uznaje się za wyegzekwowaną, jeżeli z informacji otrzymanej od państwa członkowskiego wynika, że wysokość wyegzekwowanej należności pieniężnej odpowiada wysokości należności pieniężnej wskazanej w jednolitym tytule wykonawczym w walucie tego państwa, niezależnie od odsetek naliczonych zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie i przekazanych do organu egzekucyjnego przez to państwo.

2. Jeżeli otrzymana przez organ egzekucyjny lub wierzyciela od państwa członkowskiego należność pieniężna jest wyższa albo niższa od wysokości należności pieniężnej wyrażonej w złotych w jednolitym tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód albo stratę organu egzekucyjnego lub wierzyciela.

Rozdział 2

Zarzuty

Art. 46. 1. Podmiot może wnieść zarzuty w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę do dochodzenia należności pieniężnych w państwie członkowskim.

2. Podstawą zarzutu może być:

- 1) niezgodne z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego, na dzień wystawienia jednolitego tytułu wykonawczego, określenie:
 - a) podmiotu,
 - b) rodzaju oraz wysokości należności pieniężnych,

- c) okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 2) określenie w jednolitym tytule wykonawczym wysokości należności pieniężnych, o których mowa w art. 42 ust. 2, niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia właściwego organu albo bezpośrednio z przepisu prawa.

3. Zarzuty w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego wnosi się w okresie realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych przez państwo członkowskie do organu egzekucyjnego, który sporządził jednolity tytuł wykonawczy.

Art. 47. 1. Organ egzekucyjny niezwłocznie informuje państwo członkowskie o wszczęciu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne lub z uzasadnionym wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

Art. 48. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie:

- 1) o niedopuszczalności zarzutów;
- 2) w sprawie:
 - a) uznania zarzutów w całości albo w części,
 - b) odmowy uznania zarzutów.

Art. 49. 1. Na postanowienie o niedopuszczalności zarzutów oraz na postanowienie w sprawie zarzutów podmiotowi służy zażalenie.

2. Zażalenie do organu odwoławczego wnosi się za pośrednictwem organu egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

Art. 50. Organ egzekucyjny niezwłocznie po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego:

- 1) wycofuje wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę wycofania wniosku;
- 2) zmienia wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę zmiany, oraz sporządza zmieniony jednolity tytuł wykonawczy;
- 3) występuje z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych, chyba że wystąpił z takim wnioskiem na podstawie art. 47 ust. 2;

- 4) informuje państwo członkowskie o zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego, w przypadku gdy wystąpił z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych na podstawie art. 47 ust. 2.

Rozdział 3

Zmiana i wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 51. Organ egzekucyjny może, w każdym czasie, zmienić albo wycofać wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę zmiany albo wycofania wniosku.

Art. 52. W przypadku wydania decyzji, postanowienia lub innego orzeczenia zmieniających wysokość należności pieniężnych objętych jednolitym tytułem wykonawczym organ egzekucyjny zmienia wniosek o odzyskanie należności pieniężnych i sporządza zmieniony jednolity tytuł wykonawczy.

Art. 53. 1. W przypadku zmiany powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnych objętych jednolitym tytułem wykonawczym albo wycofania wniosku o odzyskanie należności pieniężnych organ egzekucyjny lub wierzyciel na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego zwraca otrzymane od tego państwa nienależnie wyegzekwowane należności pieniężne.

2. Na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego organ egzekucyjny lub wierzyciel przekazuje temu państwu należne podmiotowi odszkodowanie lub inne należności pieniężne wskazane w tym wniosku.

Art. 54. Do zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 41–51 i art. 53.

DZIAŁ V

Wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne

Art. 55. Organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, gdy toczy się postępowanie w sprawie istnienia lub określenia wysokości należności pieniężnych, postępowanie w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych albo gdy

nie został wystawiony pierwotny tytuł wykonawczy, a odrębne przepisy umożliwiają zabezpieczenie tych należności.

Art. 56. 1. Wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę, adres siedziby lub inne dane identyfikujące organ egzekucyjny;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) oznaczenie zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo pierwotnego tytułu wykonawczego;
- 4) deklarację potwierdzającą spełnienie warunków do wystąpienia z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne;
- 5) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych, wyrażonych w złotych i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne.

2. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne dołącza się odpis zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo odpis pierwotnego tytułu wykonawczego.

Art. 57. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 41 ust. 3, art. 44, art. 51 i art. 52.

DZIAŁ VI

Przedawnienie

Art. 58. Czynności podjęte przez państwo członkowskie zgodnie z wnioskiem o udzielenie pomocy wywołują taki skutek w zakresie biegu terminu przedawnienia, jak analogiczne czynności podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 59. Organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie o zdarzeniach wywołujących skutek w zakresie biegu terminu przedawnienia należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

TYTUŁ IV

**Udzielanie pomocy państwu członkowskiemu w zakresie należności pieniężnych,
o których mowa w art. 2 pkt 1–6**

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 60. 1. Nie ma obowiązku udzielenia pomocy, jeżeli:

- 1) wysokość należności pieniężnej lub łączna wysokość kilku należności pieniężnych, przeliczona na euro według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku o udzielenie pomocy, jest niższa od 1500 euro;
- 2) od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych wskazanego we wniosku, do dnia wpłynięcia pierwszego wniosku o udzielenie pomocy upłynęło 5 lat.

2. Jeżeli należności pieniężne lub pierwotny tytuł wykonawczy były zaskarżone w państwie członkowskim, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia, w którym należności pieniężne lub pierwotny tytuł wykonawczy nie mogą być już zaskarżone w tym państwie.

3. Jeżeli termin zapłaty należności pieniężnych został odroczony lub zapłata należności pieniężnych została rozłożona na raty, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia upływu odroczonego terminu płatności lub od dnia upływu terminu płatności ostatniej raty.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, nie ma obowiązku udzielenia pomocy, jeżeli od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych wskazanego we wniosku o udzielenie pomocy upłynęło 10 lat.

Art. 61. 1. Urzędnik państwa członkowskiego może być obecny przy wykonywaniu czynności związanych z realizacją wzajemnej pomocy, a w szczególności może:

- 1) być obecny przy przesłuchiowaniu strony i innych uczestników postępowania egzekucyjnego w administracji, w szczególności świadków i biegłych;
- 2) przeglądać i analizować akta sprawy, z wyjątkiem akt zawierających informacje niejawne, a także innych akt, które organ egzekucyjny wyłączy ze względu na ważny interes państwa;

3) być obecny przy dokonywaniu czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających.

2. Przed przystąpieniem do czynności, o których mowa w ust. 1, urzędnik państwa członkowskiego przedstawia pisemne upoważnienie wystawione przez właściwy organ tego państwa, określające w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe tego urzędnika.

3. Szczegółowe zasady i zakres uczestnictwa urzędnika państwa członkowskiego określa porozumienie, o którym mowa w art. 6 pkt 2.

Art. 62. Organ egzekucyjny przekazuje do państwa członkowskiego istotne informacje dotyczące sprawy będącej przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 63. Przedawnienie należności pieniężnych państwa członkowskiego występującego z wnioskiem o udzielenie pomocy określają przepisy obowiązujące w tym państwie.

DZIAŁ II

Udzielanie informacji

Rozdział 1

Informacje bez wniosku

Art. 64. W przypadku przewidywanego zwrotu:

- 1) podatku,
- 2) nadpłaty podatku
– z wyłączeniem podatku od towarów i usług,
- 3) należności celnych
– podmiotowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim organ podatkowy lub celny właściwy w sprawie zwrotu może przekazać przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej informację o przewidywanym zwrocie do właściwego państwa członkowskiego. Przekazywanie informacji może odbywać się z wykorzystaniem wniosków o udzielenie pomocy.

Art. 65. Informacja, o której mowa w art. 64, powinna zawierać następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby, datę urodzenia, identyfikator podatkowy podmiotu, którego dotyczy informacja;
- 2) wysokość i rodzaj podatku będącego przedmiotem zwrotu;
- 3) wysokość nadpłaty podatku i jego rodzaj;
- 4) wysokość i rodzaj należności celnych będących przedmiotem zwrotu;
- 5) termin zwrotu podatku, nadpłaty podatku lub należności celnych.

Rozdział 2

Informacje na wniosek

Art. 66. Na wniosek o udzielenie informacji pochodzący od państwa członkowskiego udziela się wszelkich informacji, które są istotne do powiadomienia, dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych.

Art. 67. 1. Centralne biuro łącznikowe przekazuje wniosek o udzielenie informacji do realizacji naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek, jeśli nie posiada wystarczających informacji do realizacji wniosku.

2. Do realizacji wniosku o udzielenie informacji naczelnik urzędu skarbowego stosuje przepisy art. 36 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 68. 1. Nie udziela się informacji:

- 1) których nie można uzyskać do celów egzekucji lub zabezpieczenia tego rodzaju należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) objętych tajemnicą zawodową, handlową lub przemysłową;
- 3) których ujawnienie mogłoby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub byłoby sprzeczne z jej podstawowymi zasadami porządku prawnego.

2. Podstawą odmowy udzielenia informacji nie może być powołanie się wyłącznie na okoliczność, że informacja taka jest w posiadaniu banku lub innej instytucji finansowej, przedstawiciela lub pełnomocnika podmiotu, którego dotyczy wniosek o udzielenie informacji, lub że informacja dotyczy udziałów własnościowych w tym podmiocie.

3. Centralne biuro łącznikowe lub naczelnik urzędu skarbowego informuje państwo członkowskie o przyczynach odmowy udzielenia informacji.

DZIAŁ III

Powiadomienie

Art. 69. 1. Na wniosek o powiadomienie pochodzący od państwa członkowskiego naczelnik urzędu skarbowego doręcza podmiotowi dokumenty odnoszące się do należności pieniężnych, wraz z jednolitym formularzem służącym do powiadomienia.

2. W przypadku dokumentów, o których mowa w ust. 1, otrzymanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej doręczenie polega na doręczeniu ich wydruku. Na wydruku umieszcza się potwierdzenie zgodności danych zawartych w wydruku z treścią dokumentów, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem daty dokonania wydruku, imienia, nazwiska, stanowiska służbowego i podpisem osoby dokonującej potwierdzenia.

Art. 70. Naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie informuje państwo członkowskie o wszelkich czynnościach podjętych w ramach realizacji wniosku o powiadomienie, w szczególności o dacie doręczenia.

Art. 71. 1. Podmiotowi przysługuje sprzeciw w sprawie doręczenia.

2. Podstawą sprzeciwu jest dokonanie doręczenia niezgodnie z przepisami działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 72. 1. Sprzeciw w sprawie doręczenia wnosi się do naczelnika urzędu skarbowego, który dokonał doręczenia dokumentu będącego przedmiotem wniosku o powiadomienie, w terminie miesiąca od dnia, w którym podmiot dowiedział się o dokumencie będącym przedmiotem wniosku o powiadomienie.

2. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o:

- 1) niedopuszczalności sprzeciwu w sprawie doręczenia;
- 2) odmowie uznania sprzeciwu w sprawie doręczenia;
- 3) uznaniu sprzeciwu w sprawie doręczenia.

3. Na postanowienie służy podmiotowi zażalenie do organu odwoławczego wnoszone za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

4. W przypadku uznania sprzeciwu w sprawie doręczenia przepisy art. 69 stosuje się odpowiednio, chyba że dokument będący przedmiotem wniosku o powiadomienie został wcześniej doręczony.

5. Naczelnik urzędu skarbowego informuje państwo członkowskie o dacie doręczenia, wyjaśniając przyczyny ponownego doręczenia.

DZIAŁ IV

Dochodzenie należności pieniężnych

Rozdział 1

Realizacja wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 73. 1. Organ egzekucyjny podejmuje wszelkie niezbędne czynności zmierzające do wyegzekwowania należności pieniężnych na podstawie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych pochodzącego od państwa członkowskiego.

2. Organ egzekucyjny egzekwuje należności pieniężne w złotych.

Art. 74. Jednolity tytuł wykonawczy otrzymany od państwa członkowskiego nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu.

Art. 75. 1. Od należności pieniężnych państw członkowskich, o których mowa w art. 2 pkt 1–3, nalicza się odsetki w wysokości i na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁴⁾).

2. Odsetki nalicza się od dnia otrzymania przez centralne biuro łącznikowe wniosku o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 76. Organ egzekucyjny przekazuje wyegzekwowane należności pieniężne wraz z odsetkami oraz opłatą prolongacyjną naliczoną w wysokości i na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa bezpośrednio na rachunek wskazany we wniosku o odzyskanie należności pieniężnych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289.

Art. 77. Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych uznaje się za zrealizowany, jeżeli należności pieniężne zostały wyegzekwowane w złotych w wysokości, która po przeliczeniu według kursu wymiany wskazanego w tym wniosku, jest równa wysokości należności pieniężnych określonych w walucie państwa członkowskiego w jednolitym tytule wykonawczym, niezależnie od odsetek i opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 76.

Rozdział 2

Spory

Art. 78. Spory dotyczące należności pieniężnych państwa członkowskiego, pierwotnego tytułu wykonawczego, jednolitego tytułu wykonawczego oraz powiadomienia dokonanego przez państwo członkowskie są rozstrzygane przez właściwy organ tego państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 79. 1. Postępowanie egzekucyjne podlega zawieszeniu z dniem otrzymania przez centralne biuro łącznikowe od państwa członkowskiego informacji o sporze, chyba że państwo członkowskie wystąpi z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

2. W przypadku otrzymania od podmiotu informacji o sporze organ egzekucyjny niezwłocznie występuje do państwa członkowskiego o potwierdzenie tej informacji.

3. W przypadku potwierdzenia przez państwo członkowskie informacji o sporze postępowanie egzekucyjne zawiesza się z dniem otrzymania przez organ egzekucyjny informacji od podmiotu, chyba że państwo członkowskie wystąpi z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

4. Postępowanie egzekucyjne jest zawieszone do dnia zawiadomienia centralnego biura łącznikowego przez państwo członkowskie o ostatecznym zakończeniu sporu.

5. Na wniosek państwa członkowskiego lub z urzędu organ egzekucyjny może dokonać zabezpieczenia należności pieniężnych w czasie zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Rozdział 3

Zmiana i wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 80. 1. W przypadku zmiany wniosku o odzyskanie należności pieniężnych państwa członkowskiego organ egzekucyjny prowadzi dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych w zakresie wskazanym w zmienionym wniosku i na podstawie zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego.

2. W przypadku zmiany wniosku o odzyskanie należności pieniężnych powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnych będących przedmiotem tego wniosku organ egzekucyjny zwraca podmiotowi różnicę wysokości należności pieniężnych, spowodowaną zmianą wniosku, wraz z odsetkami z tytułu zwrotu tej różnicy naliczonymi zgodnie z art. 82.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wyegzekwowane należności pieniężne:

- 1) nie zostały przekazane państwu członkowskiemu – organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie o wysokości zwróconych należności pieniężnych;
- 2) zostały przekazane do państwa członkowskiego – organ egzekucyjny występuje do państwa członkowskiego o przekazanie na rachunek organu egzekucyjnego należności pieniężnych wypłaconych podmiotowi.

Art. 81. 1. W przypadku wycofania wniosku o odzyskanie należności pieniężnych postępowanie egzekucyjne podlega umorzeniu z dniem otrzymania takiego wniosku przez centralne biuro łącznikowe.

2. W przypadku wycofania wniosku organ egzekucyjny zwraca podmiotowi wyegzekwowane należności pieniężne wraz z odsetkami z tytułu ich zwrotu naliczonymi zgodnie z art. 82.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wyegzekwowane należności pieniężne:

- 1) nie zostały przekazane państwu członkowskiemu – organ egzekucyjny informuje to państwo o wysokości zwróconych należności pieniężnych;
- 2) zostały przekazane do państwa członkowskiego – organ egzekucyjny występuje do tego państwa o przekazanie na rachunek organu egzekucyjnego należności pieniężnych wypłaconych podmiotowi.

Art. 82. 1. W przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 zwracane należności pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1–3, traktowane są jako nadpłata w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, do których odpowiednie zastosowanie mają przepisy art. 73 § 1 pkt 1, art. 76, art. 76a § 1 i § 2 pkt 1, art. 77b, art. 78 § 1, 2 i 4 oraz art. 80 tej ustawy.

2. Należności pieniężne określone w ust. 1 podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku państwa członkowskiego o zmianę albo wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych wraz z oprocentowaniem naliczonym od dnia wpływu należności pieniężnych do organu egzekucyjnego.

3. Do zwrotu kosztów egzekucyjnych stosuje się przepis art. 64c § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 83. 1. Należności pieniężne z tytułu zasądzonego od centralnego biura łącznikowego odszkodowania za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych państwa członkowskiego, centralne biuro łącznikowe wypłaca niezwłocznie podmiotowi, na rzecz którego zasądzone zostało odszkodowanie.

2. Centralne biuro łącznikowe przekazuje do państwa członkowskiego informację o wysokości wypłaconych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, wraz z numerem rachunku bankowego, na który należy przekazać kwotę równą wysokości wypłaconych należności pieniężnych.

DZIAŁ V

Zabezpieczenie należności pieniężnych

Art. 84. Dokument zabezpieczenia otrzymany od państwa członkowskiego nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu.

Art. 85. 1. W przypadku gdy do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne nie dołączono dokumentu zabezpieczenia, centralne biuro łącznikowe sporządza zarządzenie zabezpieczenia na podstawie wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

2. Zarządzenie zabezpieczenia powinno zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące organu lub urzędu występującego z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne;

- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych wyrażonych w złotych oraz okresu, którego dotyczą te należności;
- 4) klauzulę organu egzekucyjnego o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

3. W zarządzeniu zabezpieczenia wykazuje się należności pieniężne po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 5 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 5 i więcej groszy podwyższa się do pełnych dziesiątek groszy.

Art. 86. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 oraz art. 77–83.

TYTUŁ V

Wzajemna pomoc w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 87. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule do wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, stosuje się odpowiednio przepisy tytułu III, z wyłączeniem art. 33 i rozdziału 2 działu IV, oraz tytułu IV, z wyłączeniem art. 60, art. 64 i art. 65.

2. Ilekoć w tytule III jest mowa o jednolitym tytule wykonawczym, na potrzeby niniejszego tytułu rozumie się przez to zaktualizowany tytuł wykonawczy.

3. Ilekoć w tytule IV jest mowa o jednolitym tytule wykonawczym, na potrzeby niniejszego tytułu rozumie się przez to zagraniczny tytuł wykonawczy.

4. Do wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, nie stosuje się jednolitego formularza służącego do powiadomienia.

Art. 88. Jeżeli podobny wniosek o udzielenie pomocy został przesłany również do innego państwa, wierzyciel lub organ egzekucyjny umieszcza o tym informację we wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 89. Na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wierzyciel lub organ egzekucyjny przesyła dodatkowe informacje niezbędne do realizacji wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 90. Centralne biuro łącznikowe lub organ egzekucyjny może, w uzasadnionych przypadkach, wystąpić z wnioskiem o przesłanie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

DZIAŁ II

Występowanie o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

Rozdział 1

Wniosek o udzielenie informacji i wniosek o powiadomienie

Art. 91. Wierzyciel lub organ egzekucyjny może, w każdym czasie, wycofać wniosek o udzielenie informacji.

Art. 92. Do wniosku o powiadomienie dołącza się oryginał albo uwierzytelnioną kopię dokumentu, którego dotyczy wniosek, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 93. Powiadomienie dokonane przez państwo członkowskie lub państwo trzecie, zgodnie z przepisami regulującymi powiadomienia obowiązującymi w tym państwie, wywołuje takie same skutki, jak doręczenie takiego dokumentu zgodnie z przepisami obowiązującymi w Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych i wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne

Art. 94. 1. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych dołącza się:

- 1) zaktualizowany tytuł wykonawczy;
- 2) odpis pierwotnego tytułu wykonawczego, jeżeli wcześniej nie został doręczony.

2. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych mogą być dołączone inne dokumenty dotyczące tych należności.

Art. 95. 1. Treść zaktualizowanego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego, przy czym należności pieniężne podaje się w wysokości należnej na dzień sporządzenia zaktualizowanego tytułu wykonawczego.

2. Zaktualizowany tytuł wykonawczy może być sporządzony w odniesieniu do kilku należności pieniężnych lub kilku podmiotów, zgodnie z pierwotnym tytułem wykonawczym oraz wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

[3. Zaktualizowany tytuł wykonawczy powinien zawierać imię i nazwisko oraz określenie stanowiska służbowego upoważnionego pracownika organu egzekucyjnego.]

<3. Zaktualizowany tytuł wykonawczy powinien zawierać imię i nazwisko oraz określenie stanowiska służbowego pracownika obsługującego organ egzekucyjny.>

Nowe brzmienie
ust. 3 w art. 95
wejdzie w życie z
dn. 1.04.2015 r.
(Dz. U. z 2015 r.
poz. 211).

Art. 96. Organ egzekucyjny niezwłocznie przekazuje do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego istotne informacje dotyczące sprawy, w której wystąpiono z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych, w szczególności o:

- 1) zmianie wysokości należności pieniężnych;
- 2) wszczęciu postępowania w sprawie:
 - a) istnienia lub wysokości należności pieniężnych,
 - b) wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych,
 - c) doręczenia przez wierzyciela lub organ egzekucyjny orzeczenia lub innego dokumentu dotyczącego dochodzonych należności pieniężnych.

Art. 97. 1. Organ egzekucyjny sporządza zmieniony zaktualizowany tytuł wykonawczy na podstawie zmienionego pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Należności pieniężne przelicza się na walutę państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z art. 22 pkt 2.

Art. 98. Organ egzekucyjny wycofuje wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, jeżeli postępowanie w sprawie dochodzenia tych należności stało się bezprzedmiotowe z powodu zapłaty, umorzenia, wygaśnięcia należności pieniężnych albo z innego powodu określonego w odrębnych przepisach.

Art. 99. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 96–98.

DZIAŁ III

Udzielanie pomocy na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

Rozdział 1

Udzielanie informacji i odzyskiwanie należności pieniężnych

Art. 100. 1. Centralne biuro łącznikowe lub naczelnik urzędu skarbowego, realizując wniosek o udzielenie informacji, przesyła do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymagane informacje w miarę ich pozyskiwania.

2. Centralne biuro łącznikowe lub organ egzekucyjny informuje, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji, państwo członkowskie lub państwo trzecie o wynikach realizacji tego wniosku.

Art. 101. Na wniosek o odzyskanie należności pieniężnych pochodzący od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego centralne biuro łącznikowe sporządza zagraniczny tytuł wykonawczy.

Art. 102. 1. Treść zagranicznego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Zagraniczny tytuł wykonawczy powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące organu lub urzędu występującego z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych wyrażonych w złotych oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 4) oznaczenie pierwotnego tytułu wykonawczego;
- 5) klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu zagranicznego tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej.

3. W zagranicznym tytule wykonawczym wykazuje się należności pieniężne po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w sposób określony w art. 85 ust. 3.

4. Zagraniczny tytuł wykonawczy może zostać sporządzony w odniesieniu do kilku należności pieniężnych lub kilku podmiotów, zgodnie z pierwotnym tytułem wykonawczym oraz wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 103. 1. W przypadku gdy całość lub część dochodzonych należności pieniężnych nie może być wyegzekwowana, organ egzekucyjny informuje o tym państwo członkowskie lub państwo trzecie, podając przyczyny niemożności realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych w całości lub części.

2. Organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie lub państwo trzecie o stanie i wynikach realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych nie później niż w terminie 6 miesięcy lub każdej jego wielokrotności od dnia potwierdzenia otrzymania tego wniosku przez centralne biuro łącznikowe.

Art. 104. Spory dotyczące należności pieniężnych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pierwotnego tytułu wykonawczego oraz powiadomienia dokonanego przez państwo członkowskie lub państwo trzecie są rozstrzygane przez właściwy organ tego państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 105. Centralne biuro łącznikowe sporządza zmieniony zagraniczny tytuł wykonawczy po otrzymaniu od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego informacji o zmianie podstawy prawnej dochodzonego obowiązku powodującej zmianę wysokości należności pieniężnych.

Art. 106. W przypadku gdy państwo członkowskie lub państwo trzecie poinformuje o zmianie wysokości należności pieniężnych z przyczyny innej niż wskazana w art. 105, organ egzekucyjny prowadzi dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych w zakresie określonym w tej informacji.

Art. 107. 1. Przekazanie państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu należności pieniężnych następuje w terminie 2 miesięcy od dnia ich wyegzekwowania.

2. Organ egzekucyjny może wstrzymać się z przekazaniem wyegzekwowanych należności pieniężnych do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu w sprawie wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że wniesiony przez podmiot środek zaskarżenia zostanie rozpatrzony na jego korzyść.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgodnić z państwem członkowskim lub państwem trzecim inny niż wskazany w ust. 1 termin przekazywania należności pieniężnych wyegzekwowanych w kwocie poniżej 1500 euro.

Rozdział 2

Zabezpieczenie należności pieniężnych

Art. 108. Centralne biuro łącznikowe sporządza zarządzenie zabezpieczenia na wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne pochodzący od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Art. 109. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 103–106.

TYTUŁ VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 110. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123,

1) w art. 773:

a) w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni, biorąc pod uwagę stan każdego z postępowań egzekucyjnych, a jeżeli są one w równym stopniu zaawansowane, wysokość egzekwowanych należności i kolejność ich zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2, 2¹ i 2^{1a}.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli egzekucje są prowadzone w celu zrealizowania zastawu rejestrowego lub skarbowego, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje organ egzekwujący należność korzystającą z pierwszeństwa zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2¹ i 2^{1a}.”,

c) po § 2¹ dodaje się § 2^{1a} w brzmieniu:

„§ 2^{1a}. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w przepisach ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289) i egzekucji sądowej co do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego – łączne prowadzenie egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg egzekucji, przejmuje administracyjny organ egzekucyjny. Przepisu § 2¹ nie stosuje się.”;

2) po art. 773² dodaje się art. 773³ w brzmieniu:

„Art. 773³. W przypadku przejęcia prowadzenia egzekucji na podstawie art. 773 § 2^{1a}, komornik sądowy wydaje dla sprawy przekazanej administracyjnemu organowi egzekucyjnemu odpis tytułu wykonawczego, oznaczając w nim, że stanowi on podstawę do dalszego prowadzenia egzekucji

poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 1621, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 908, 1445 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 403, 654 i 880.

przez ten organ. Jeżeli egzekucja sądowa prowadzona jest na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 783 § 4, odpis tytułu wykonawczego ma postać zweryfikowanego przez komornika dokumentu, o którym mowa w art. 797 § 3.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;
- 2) w art. 1a:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) centralnym biurze łącznikowym – rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), zwanej dalej „ustawą o wzajemnej pomocy”;”
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) dokumencie zabezpieczenia – rozumie się przez to dokument, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy o wzajemnej pomocy;”
 - c) uchyla się pkt 4a i 4b,
 - d) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) jednolitym tytule wykonawczym – rozumie się przez to dokument państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o wzajemnej pomocy;”
 - e) uchyla się pkt 5a,
 - f) uchyla się pkt 8a i 8b,
 - g) po pkt 8b dodaje się pkt 8c i 8d w brzmieniu:

„8c) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo będące członkiem Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska;

8d) państwie trzecim – rozumie się przez to państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;”
 - h) uchyla się pkt 9a–9c,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529.

- i) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
„17a) zagranicznym tytule wykonawczym – rozumie się przez to dokument określony w przepisach ustawy o wzajemnej pomocy;”;
 - j) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) zajęciu zabezpieczającym – rozumie się przez to czynność organu egzekucyjnego, w wyniku której organ egzekucyjny nabywa prawo rozporządzania składnikiem majątkowym zobowiązanego w zakresie niezbędnym do zabezpieczenia wykonania przez niego obowiązku objętego dokumentem stanowiącym podstawę zabezpieczenia, ale która nie prowadzi do przymusowego wykonania obowiązku;”;
- 3) w art. 2 w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) należności pieniężne państwa członkowskiego wynikające z tytułu:
 - a) podatków i należności celnych pobieranych przez to państwo lub w jego imieniu, przez jego jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów, a także w imieniu Unii Europejskiej,
 - b) refundacji, interwencji i innych środków stanowiących część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami,
 - c) opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,
 - d) kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w lit. a–c, nałożonych przez organy właściwe do pobierania podatków i należności celnych lub właściwe do prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych,
 - e) opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w lit. a,

- f) odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w lit. a–e, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy;”;
- 4) w art. 3 uchyla się § 2;
- 5) w art. 5:
 - a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Uprawnione do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jest również państwo członkowskie lub państwo trzecie.”;
 - b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W postępowaniu egzekucyjnym wszczętym na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego nie stosuje się przepisów regulujących prawa i obowiązki wierzyciela, chyba że ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.”;
- 6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. § 1. Organ egzekucyjny, na wniosek zobowiązanego i ze względu na jego ważny interes, może zwolnić, na czas oznaczony lub nieoznaczony, z egzekucji w całości lub części określone składniki majątkowe zobowiązanego.

§ 2. Na postanowienie w sprawie zwolnienia z egzekucji składników majątkowych zobowiązanego służy zobowiązanemu zażalenie.”;
- 7) w art. 15:
 - a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do egzekucji należności pieniężnych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, o których mowa w art. 2 ustawy o wzajemnej pomocy.”;
 - b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, inne niż określone w § 3a należności pieniężne, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia, kierując się celowością doręczenia upomnienia oraz potrzebą

zapewnienia efektywności czynności wierzyciela zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych.”;

- 8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W przypadku wniesienia podania, z którego wynika, że organem właściwym w sprawie jest organ państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, podanie podlega zwrotowi wnoszącemu podanie, wraz z pouczeniem, że w sprawie będącej przedmiotem podania powinien wnieść podanie do organu właściwego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie. Zwrot podania następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie.”;

- 9) w art. 19 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do zabezpieczania takich należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV, a także do realizacji wniosków o odzyskanie należności pieniężnych oraz podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne określonych w ustawie o wzajemnej pomocy, z zastrzeżeniem § 2–8.”;

- 10) w art. 22:

- a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych z praw majątkowych lub ruchomości ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2a–3a.”,

- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Jeżeli zobowiązany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, organem egzekucyjnym, w egzekucji należności pieniężnych z praw majątkowych lub ruchomości, jest organ będący jednocześnie wierzycielem. W przypadku gdy wierzyciel nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym, właściwość miejscową organu egzekucyjnego ustala się według siedziby wierzyciela.”,

- c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli znany przed wszczęciem egzekucji majątek zobowiązanego lub większa jego część nie znajduje się na terenie działania organu egzekucyjnego ustalonego zgodnie z § 2 albo 2a, właściwość miejscową organu egzekucyjnego ustala się według miejsca położenia składników tego majątku.”,

- d) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie organu egzekucyjnego zgodnie z § 2–3, właściwość tego organu ustala się według siedziby lub miejsca zamieszkania dłużnika zobowiązanego, który jest obciążony prawem majątkowym względem zobowiązanego.”;

- 11) w art. 23:

- a) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Organy sprawujące nadzór mogą, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wstrzymać, na czas określony, czynności egzekucyjne lub postępowanie egzekucyjne prowadzone przez nadzorowany organ.”,

- b) uchyla się § 7;

- 12) w art. 26:

- a) po § 1 dodaje się § 1a–1d w brzmieniu:

„§ 1a. Za tytuł wykonawczy uznaje się również jednolity tytuł wykonawczy oraz zagraniczny tytuł wykonawczy.

§ 1b. Do jednolitego tytułu wykonawczego oraz zagranicznego tytułu wykonawczego nie stosuje się przepisów § 2–4 i 6, art. 27, art. 27a, art. 28b i art. 29.

§ 1c. Wnioski egzekucyjne i tytuły wykonawcze mogą być przekazywane do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

§ 1d. W przypadku tytułu wykonawczego otrzymanego przez organ egzekucyjny przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej sporządza się jego wydruk. Na wydruku umieszcza się potwierdzenie zgodności danych zawartych w wydruku tytułu wykonawczego z treścią tytułu wykonawczego otrzymanego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z

użyciem środków komunikacji elektronicznej ze wskazaniem daty dokonania wydruku oraz imienia, nazwiska, stanowiska służbowego i podpisem osoby dokonującej potwierdzenia, działającej z upoważnienia organu egzekucyjnego.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Obowiązek wystawienia tytułu wykonawczego według wzoru, o którym mowa w § 1, spoczywa również na wierzycielu, którego należność pieniężna wynika z orzeczenia sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.”,

c) po § 5 dodaje się § 5a i 5b w brzmieniu:

„§ 5a. Jeżeli zobowiązany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie państwa członkowskiego, w przypadkach, o których mowa w § 5, zamiast odpisu tytułu wykonawczego można doręczyć odpis tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej kopii dokumentu.

§ 5b. W przypadku tytułów wykonawczych otrzymanych przez organ egzekucyjny przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej doręczenie wydruku tytułu wykonawczego, o którym mowa w § 1e, uznaje się za doręczenie odpisu tytułu wykonawczego.”;

13) po art. 26a dodaje się art. 26b–26d w brzmieniu:

„Art. 26b. § 1. Odpis tytułu wykonawczego sporządzony przez wierzyciela zawiera adnotację „odpis tytułu wykonawczego”.

§ 2. Odpis tytułu wykonawczego sporządzony przez organ egzekucyjny zawiera adnotację „odpis zgodny z oryginałem”, datę sporządzenia, imię i nazwisko oraz podpis pracownika, który sporządził odpis.

Art. 26c. § 1. W razie potrzeby prowadzenia egzekucji przez więcej niż jeden organ egzekucyjny lub zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową, w tym hipoteką morską przymusową, wierzyciel wydaje dalszy tytuł wykonawczy.

§ 2. Dalszy tytuł wykonawczy poza wymogami, o których mowa w art. 27, zawiera także numer porządkowy oraz oznaczenie celu, dla którego został wydany.

§ 3. Po wydaniu dalszego tytułu wykonawczego wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o nadanie temu tytułowi wykonawczemu klauzuli o skierowaniu dalszego tytułu wykonawczego do egzekucji.

§ 4. Zobowiązanemu nie doręcza się odpisu dalszego tytułu wykonawczego.

Art. 26d. § 1. W przypadku utraty tytułu wykonawczego, po wszczęciu egzekucji administracyjnej, wierzyciel ponownie wydaje tytuł wykonawczy po uprzednim wydaniu postanowienia o utracie pierwotnego tytułu wykonawczego.

§ 2. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym wierzyciel umieszcza adnotację o jego wydaniu oraz oznaczenie postanowienia o utracie pierwotnego tytułu wykonawczego.

§ 3. Po ponownym wydaniu tytułu wykonawczego wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o nadanie temu tytułowi klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji.

§ 4. Zobowiązanemu nie doręcza się odpisu ponownie wydanego tytułu wykonawczego.”;

14) w art. 27:

a) w § 1:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) datę wystawienia tytułu, podpis, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;”,

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) datę doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podstawę prawną braku tego obowiązku.”,

b) uchyla się § 3,

c) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Tytuł wykonawczy przekazywany do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej zawiera bezpieczny podpis elektroniczny w

rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).”;

15) uchyla się art. 27b;

16) po art. 28a dodaje się art. 28b i art. 28c w brzmieniu:

„Art. 28b. § 1. Jeżeli w trakcie postępowania egzekucyjnego zostanie wydana decyzja, postanowienie lub inne orzeczenie określające lub ustalające inną wysokość należności pieniężnej niż objęta tytułem wykonawczym albo zostanie złożona korekta dokumentu, o którym mowa w art. 3a § 1, powodująca zwiększenie wysokości należności pieniężnej, wierzyciel niezwłocznie sporządza zmieniony tytuł wykonawczy.

§ 2. W przypadku złożenia korekty dokumentu, o którym mowa w art. 3a § 1, powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnej organ egzekucyjny kontynuuje postępowanie egzekucyjne, przy czym czynności egzekucyjne ograniczają się do kwoty pozostałej do wyegzekwowania.

Art. 28c. W przypadku skierowania do organu egzekucyjnego zmienionego tytułu wykonawczego, zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego lub zmienionego zagranicznego tytułu wykonawczego, dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy, a uprzednio wszczęta egzekucja administracyjna jest kontynuowana przez realizację zastosowanych środków egzekucyjnych oraz stosowanie kolejnych środków egzekucyjnych.”;

17) w art. 29 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej lub tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji. Na postanowienie organu egzekucyjnego o nieprzystąpieniu do egzekucji wierzycielowi, niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym, przysługuje zażalenie.”;

18) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. § 1. Jeżeli dochodzenie należności pieniężnych na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znacząco wysokich wydatków egzekucyjnych lub wiąże się ze zwalczaniem zorganizowanej grupy albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, organ egzekucyjny może wystąpić do centralnego

biura łącznikowego o uzgodnienie z państwem członkowskim lub państwem trzecim zakresu oraz sposobu pokrycia wydatków egzekucyjnych powstałych lub mogących powstać w ramach udzielania pomocy na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy, przedstawiając jednocześnie:

- 1) szczegółowe zestawienie wydatków egzekucyjnych;
- 2) numer rachunku bankowego organu egzekucyjnego, na który ma być przekazana kwota wydatków.

§ 2. Do momentu uzgodnienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny może nie podejmować czynności egzekucyjnych.”;

- 19) po art. 32 dodaje się art. 32a–32c w brzmieniu:

„Art. 32a. § 1. Jeżeli zostało wszczęte postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości dochodzonej należności pieniężnej, wierzyciel zawiadamia o tym organ egzekucyjny, wskazując, w jakim zakresie egzekwowana należność pieniężna nie została zaskarżona.

§ 2. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1, powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego w części dotyczącej przedmiotu sporu do czasu ostatecznego zakończenia postępowania, o ile wierzyciel nie wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego lub podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

§ 3. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w § 2, organ egzekucyjny może dokonać zabezpieczenia na podstawie tytułu wykonawczego, stanowiącego podstawę wszczęcia tego postępowania, na wniosek wierzyciela lub z urzędu.

§ 4. Przepisy § 1–3 nie mają zastosowania do postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na podstawie decyzji nieostatecznej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 32b. § 1. W przypadkach określonych w art. 32a § 1, jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego wystąpiono z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, organ egzekucyjny informuje to państwo o okolicznościach, o których mowa w art. 32a § 1, wskazując, w jakim zakresie należność pieniężna objęta wnioskiem nie została zaskarżona.

§ 2. Organ egzekucyjny może wystąpić, z urzędu lub na wniosek wierzyciela, z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających zaskarżoną część należności pieniężnych na zasadach określonych w ustawie o wzajemnej pomocy lub z uzasadnionym wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

Art. 32c. § 1. Jeżeli wszczęto procedurę wzajemnego porozumiewania, a wynik tej procedury może mieć wpływ na egzekwowany obowiązek będący przedmiotem wniosku państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o odzyskanie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu do czasu zakończenia procedury wzajemnego porozumiewania, chyba że zachodzi potrzeba natychmiastowego wyegzekwowania tych należności w związku z oszustwem lub niewypłacalnością.

§ 2. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w przypadku, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny może z urzędu lub na wniosek wierzyciela dokonać zabezpieczenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9.”;

20) w art. 33:

a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i w tym § pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) niespełnienie w tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 27, a w zagranicznym tytule wykonawczym – wymogów określonych w art. 102 ustawy o wzajemnej pomocy.”,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w:

- 1) art. 2 § 1 pkt 8 – zobowiązanemu przysługują zarzuty określone w § 1 pkt 6, 8 i 9;
- 2) art. 2 § 1 pkt 9 – zobowiązanemu przysługują zarzuty określone w § 1 pkt 6 i 8–10.”;

21) w art. 34:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarzuty zgłoszone na podstawie art. 33 § 1 pkt 1–7, 9 i 10, a przy egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym – także na podstawie art. 33 § 1 pkt 8, organ egzekucyjny rozpatruje po uzyskaniu

stanowiska wierzyciela w zakresie zgłoszonych zarzutów, z tym że w zakresie zarzutów, o których mowa w art. 33 § 1 pkt 1–5 i 7, stanowisko wierzyciela jest dla organu egzekucyjnego wiążące. W przypadku, o którym mowa w art. 33 § 2, stanowiska wierzyciela nie wymaga się.”,

b) uchyla się § 3;

22) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. § 1. Zgłoszenie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej na podstawie art. 33 § 1 pkt 1–7, 9 i 10 zawiesza postępowanie egzekucyjne do czasu wydania ostatecznego postanowienia w przedmiocie zgłoszonego zarzutu, o ile wierzyciel po otrzymaniu zarzutu nie wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

§ 2. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny może dokonać na podstawie tytułu wykonawczego zabezpieczenia na wniosek wierzyciela lub z urzędu.

§ 3. Jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego wystąpiono o pomoc do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, organ egzekucyjny informuje to państwo o okolicznościach, o których mowa w § 1.

§ 4. W przypadku określonym w § 3 organ egzekucyjny może, z urzędu lub na wniosek wierzyciela, wystąpić z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne na zasadach określonych w ustawie o wzajemnej pomocy lub z uzasadnionym wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.”;

23) w art. 36 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W zakresie niezbędnym do wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz udzielania pomocy na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy organ egzekucyjny lub wierzyciel, o którym mowa w art. 5, może żądać od uczestników postępowania informacji i wyjaśnień, jak również zwracać się o udzielenie informacji do organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych im podległych lub podporządkowanych, a także innych podmiotów.”;

24) w art. 56 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu w całości lub w części.”;

25) w art. 57 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne po ustaniu przyczyny zawieszenia, zawiadamiając o tym zobowiązanego. Jednocześnie organ egzekucyjny przystępuje do czynności egzekucyjnych.”;

26) w art. 59 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, postępowanie egzekucyjne umarza się w przypadkach określonych w § 1 pkt 4, 6, 7, 9 i 10 oraz w § 2.”;

27) w art. 64c:

a) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Przepisu § 2 nie stosuje się do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli po pobraniu od zobowiązanego należności z tytułu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie i prowadzenie egzekucji było niezgodne z prawem, należności te, wraz z naliczonymi od dnia ich pobrania odsetkami ustawowymi, organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodował wierzyciel, obciąża nimi wierzyciela.”;

c) uchyla się § 3a i 3b,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne, jeżeli nie mogą być one ściągnięte od zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 4b oraz art. 64e § 4a.”;

e) uchyla się § 4a,

f) § 4b otrzymuje brzmienie:

„§ 4b. Nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, organ egzekucyjny lub rekwizycyjny pokrywa bezpośrednio z budżetu państwa.”;

- g) uchyla się § 4c,
- h) po § 7 dodaje się § 7a i 7b w brzmieniu:

„§ 7a. W przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o przekazanie na rachunek tego organu wydatków egzekucyjnych poniesionych w związku z realizacją wniosku o odzyskanie należności pieniężnych wraz z wypłaconymi odsetkami od zwróconych należności pieniężnych, przedstawiając ich zestawienie, jeżeli wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych będących przedmiotem zwrotu spowodowało państwo członkowskie lub państwo trzecie.

§ 7b. W przypadku, o którym mowa w § 7a, nie wydaje się postanowienia o wysokości wydatków egzekucyjnych obciążających wierzyciela.”,

- i) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Środki pieniężne pochodzące z wyegzekwowanych kosztów egzekucyjnych, w tym powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, przypadają na rzecz tego organu, który je uzyskał, z zastrzeżeniem § 10 i 11.”;

- 28) w art. 64d § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się również do innych należności lub wartości określonych w ustawie kwotowo.”;

- 29) w art. 64e:

- a) § 4a otrzymuje brzmienie:

„§ 4a. Organ egzekucyjny z urzędu umarza koszty z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 § 1 i 6, jeżeli opłaty te nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego. Nie wydaje się postanowienia w sprawie umorzenia kosztów egzekucyjnych.”,

- b) po § 4a dodaje się § 4b w brzmieniu:
- „§ 4b. Przepis § 4a stosuje się odpowiednio do wydatków egzekucyjnych poniesionych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, chyba że organ egzekucyjny uzyskał zwrot tych wydatków od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w przypadkach określonych w art. 29a lub w przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy.”;
- 30) w art. 66:
- a) w § 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) należności dochodzonych na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego.”,
- b) § 6 otrzymuje brzmienie:
- „§ 6. Do opłaty komorniczej stosuje się odpowiednio przepisy § 2 oraz art. 64c § 11 i 12.”;
- 31) w dziale I uchyla się rozdział 7;
- 32) w art. 71 § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Podstawą żądania wyjawienia przez zobowiązanego majątku są dokumenty stanowiące podstawę wszczęcia egzekucji administracyjnej lub dokonania zabezpieczenia w trybie przepisów działu IV. W tym przypadku nie nadaje się sądowej klauzuli wykonalności.”;
- 33) po art. 71b dodaje się art. 71c w brzmieniu:
- „Art. 71c. § 1. Organ egzekucyjny na wniosek zobowiązanego może, w drodze decyzji, odroczyć termin zapłaty należności pieniężnych albo rozłożyć na raty zapłatę należności pieniężnych dochodzonych na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z przepisami działu III ustawy – Ordynacja podatkowa.
- § 2. Do udzielania ulg, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy działów III i IV ustawy – Ordynacja podatkowa.
- § 3. O udzieleniu ulg, o których mowa w § 1, organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie lub państwo trzecie.”;

34) w art. 110:

a) uchyla się § 1–3,

b) § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Organ egzekucyjny podejmuje czynności egzekucyjne związane z egzekucją administracyjną z nieruchomości po otrzymaniu zaliczki na pokrycie przewidywanych wydatków od wierzyciela niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego, państwem członkowskim lub państwem trzecim, zwanego dalej „wierzycielem finansującym”. Przepis art. 29a stosuje się odpowiednio.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W przypadku niewpłacenia zaliczki, o której mowa w § 4, organ egzekucyjny wzywa wierzyciela finansującego do jej wpłacenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, a po bezskutecznym upływie tego terminu nie przystępuje do egzekucji z nieruchomości.”;

35) w art. 110b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wierzyciele egzekwujący;”;

36) w art. 110c w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zobowiązanemu wraz z wezwaniem doręcza się odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony.”;

37) w art. 111f § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Jeżeli należność wierzyciela wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztami egzekucyjnymi zostanie uiszczona przed zamknięciem licytacji, poborca skarbowy zamyka licytację, a organ egzekucyjny uchyla zajęcie nieruchomości.”;

38) art. 111g otrzymuje brzmienie:

„Art. 111g. Jeżeli przedmiotem licytacji jest kilka nieruchomości lub kilka części nieruchomości, poborca skarbowy wstrzymuje licytację pozostałych nieruchomości lub ich części z chwilą, gdy osiągnięto kwotę wystarczającą na zaspokojenie dochodzonej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztami egzekucyjnymi, a organ egzekucyjny uchyla zajęcie nieruchomości.”;

39) art. 111k otrzymuje brzmienie:

„Art. 111k. § 1. Jeżeli po trzeciej licytacji żaden z wierzycieli nie przejął nieruchomości na własność, uchyla się zajęcie nieruchomości. Nowa egzekucja z tej samej nieruchomości może być wszczęta nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia uchylecia zajęcia nieruchomości.

§ 2. Jeżeli wniosek o wszczęcie nowej egzekucji złożono przed upływem 3 lat od trzeciej licytacji, organ egzekucyjny dokonuje nowego opisu i oszacowania wartości nieruchomości tylko na wniosek zobowiązanego. Zobowiązany może złożyć taki wniosek przed upływem 14 dni od dnia ponownego doręczenia mu wezwania do zapłaty, o czym należy go uprzedzić przy doręczeniu wezwania.”;

40) art. 111n otrzymuje brzmienie:

„Art. 111n. § 1. Organ egzekucyjny odmawia przybicia, jeżeli ostateczne rozstrzygnięcia skarg lub zażaleń wniesionych w toku postępowania egzekucyjnego potwierdzą naruszenie przepisów postępowania w toku licytacji i jeżeli uchybienia te mogły mieć istotny wpływ na wynik licytacji albo, jeżeli uczestnik nie otrzymał zawiadomienia o licytacji, chyba że będąc na licytacji nie wystąpił ze skargą na to uchybienie.

§ 2. Organ egzekucyjny odmawia przybicia również wtedy, gdy postępowanie egzekucyjne podlegało umorzeniu lub zawieszeniu.

§ 3. Organ egzekucyjny wyznacza ponowną licytację:

- 1) jeżeli odmówi przybicia z przyczyn, o których mowa w § 1;
- 2) po ustaniu przyczyny zawieszenia.”;

41) art. 114d otrzymuje brzmienie:

„Art. 114d. W przypadku prowadzenia egzekucji z użytkowania wieczystego, jeżeli właściwy organ wystąpił z żądaniem rozwiązania umowy użytkowania wieczystego, wstrzymuje się czynności egzekucyjne w egzekucji z nieruchomości. Organ egzekucyjny podejmuje egzekucję z nieruchomości, jeżeli sąd orzeknie, że brak jest podstaw do rozwiązania umowy użytkowania wieczystego. W przypadku rozwiązania umowy użytkowania wieczystego organ egzekucyjny uchyla zajęcie nieruchomości.”;

42) w art. 115c:

- a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W podziale kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości oprócz wierzycieli egzekwujących uczestniczą.”,

b) uchyla się § 2;

43) w art. 154 w § 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) z dniem podjęcia zawieszonego postępowania egzekucyjnego w przypadkach określonych w art. 32a § 2, art. 32c § 1 i art. 35 § 1, a także w przypadkach określonych w art. 79 ust. 5 ustawy o wzajemnej pomocy.”;

44) w art. 155a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia:

- 1) na wniosek wierzyciela i na podstawie wydanego przez niego zarządzenia zabezpieczenia;
- 2) na wniosek wierzyciela i na podstawie wydanego przez niego tytułu wykonawczego, w przypadkach określonych w art. 32a § 3 i art. 35 § 2;
- 3) na wniosek państwa członkowskiego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, zagranicznego tytułu wykonawczego, dokumentu zabezpieczenia albo jednolitego tytułu wykonawczego określonych w przepisach ustawy o wzajemnej pomocy, w zakresie należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8;
- 4) na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia albo zagranicznego tytułu wykonawczego wystawionych zgodnie z przepisami ustawy o wzajemnej pomocy, w zakresie należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 9.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ egzekucyjny może z urzędu dokonać zabezpieczenia na podstawie tytułu wykonawczego, w przypadkach określonych w art. 32a § 3, art. 32c § 2 i art. 35 § 2 oraz w przypadkach określonych w art. 79 ust. 5 ustawy o wzajemnej pomocy.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1 pkt 1, może również zgłosić organ kontroli skarbowej.”;

45) po art. 155a dodaje się art. 155b w brzmieniu:

„Art. 155b. § 1. Organ egzekucyjny lub egzekutor, przystępując do czynności zabezpieczających, doręcza zobowiązanemu odpowiednio:

- 1) odpis zarządzenia zabezpieczenia;
- 2) dokument zabezpieczenia;
- 3) odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, wraz z zawiadomieniem o przystąpieniu do zabezpieczenia;
- 4) zawiadomienie o przystąpieniu do zabezpieczenia, jeżeli odpis tytułu wykonawczego został doręczony w egzekucji administracyjnej.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 4, nie stosuje się przepisów art. 33 i art. 34.”;

46) w art. 156 w § 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) datę wydania zarządzenia zabezpieczenia, nazwę wierzyciela, który je wydał, oraz imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela.”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sposób i zakres zabezpieczenia obowiązku o charakterze niepieniężnym.”;

47) w art. 159:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny na żądanie zobowiązanego uchyla zabezpieczenie obowiązku o charakterze niepieniężnym, jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie został zgłoszony w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania tego zabezpieczenia.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Termin określony w § 1 może być przez organ egzekucyjny przedłużony na wniosek wierzyciela o okres do 3 miesięcy, jeżeli z uzasadnionych przyczyn postępowanie egzekucyjne nie mogło być wszczęte.”;

48) w art. 164:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej przez:”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem, obciążenia nieruchomości hipoteką przymusową lub statku morskiego (statku morskiego w budowie) hipoteką morską przymusową dokonuje wierzyciel, a jeżeli wierzycielem jest państwo członkowskie lub państwo trzecie – organ egzekucyjny działający we własnym imieniu i na rzecz tego państwa.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a–2c w brzmieniu:

„§ 2a. Podstawą wpisu hipoteki przymusowej dla zabezpieczenia należności państw członkowskich lub państw trzecich jest: dokument zabezpieczenia państwa członkowskiego, jednolity tytuł wykonawczy państwa członkowskiego, zagraniczny tytuł wykonawczy albo zarządzenie zabezpieczenia określone w przepisach ustawy o wzajemnej pomocy.

§ 2b. W przypadku gdy dokument, o którym mowa w § 2a, przekazany został do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest wydruk tego dokumentu sporządzony zgodnie z art. 26 § 1d.

§ 2c. W przypadku gdy dokument, o którym mowa w § 2a, sporządzony jest w języku urzędowym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego albo języku uzgodnionym zgodnie z art. 32 ustawy o wzajemnej pomocy, do wniosku o wpis hipoteki przymusowej organ egzekucyjny dołącza również tłumaczenie tego dokumentu sporządzone zgodnie z art. 31 ust. 1 lub 3 ustawy o wzajemnej pomocy.”;

49) art. 166b otrzymuje brzmienie:

„Art. 166b. W postępowaniu zabezpieczającym stosuje się odpowiednio przepisy działu I i art. 168d.”;

50) po art. 166b dodaje się art. 166c w brzmieniu:

„Art. 166c. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, w postępowaniu zabezpieczającym nie stosuje się przepisów art. 154 § 1–3, 5 i 6, art. 155, art. 156, art. 157 i art. 163 § 2–3.”;

51) art. 168b otrzymuje brzmienie:

„Art. 168b. § 1. Zobowiązany może dochodzić odszkodowania od organu egzekucyjnego lub wierzyciela na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej lub postępowania zabezpieczającego.

§ 2. W przypadku należności pieniężnych określonych w art. 2 § 1 pkt 8 i 9 przez wierzyciela, o którym mowa w ust. 1, rozumie się centralne biuro łącznikowe.”.

Art. 112. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, 830 i 941) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Hipotekę przymusową można uzyskać także na podstawie:

- 1) postanowienia sądu o udzieleniu zabezpieczenia;
- 2) postanowienia prokuratora;
- 3) decyzji administracyjnej, o ile przepisy szczególne tak stanowią, chociażby decyzja nie była ostateczna;
- 4) dokumentu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289);
- 5) zarządzenia zabezpieczenia określonego w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo zarządzenia zabezpieczenia określonego w ustawie, o której mowa w pkt 4.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989) w art. 49 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową administracyjnemu organowi egzekucyjnemu oraz centralnemu biurowi łącznikowemu, o którym mowa w art. 9

ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie danych zawartych w umowach, o których mowa w art. 88a, oraz w deklaracjach, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁷⁾) w art. 70 w § 6 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) doręczenia zawiadomienia o przystąpieniu do zabezpieczenia w przypadkach określonych w art. 32a § 3 i art. 35 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.⁸⁾).”.

Art. 115. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁹⁾) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. u średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. v w brzmieniu:

„v) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;”.

Art. 116. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 54 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145 i 1149.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777 i 1036.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984.

celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;”.

Art. 117. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 950) w art. 19 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;”.

Art. 118. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. Nr 116, poz. 1205, z późn. zm.¹¹⁾) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Podmioty wymienione w art. 8 ust. 1 są obowiązane udostępniać dane zawarte w umowach, o których mowa w art. 9, na wniosek administracyjnego organu egzekucyjnego, wymienionego w art. 19 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.¹²⁾) oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289).”.

Art. 119. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1207, z późn. zm.¹³⁾) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Pracodawca jest obowiązany udostępniać dane zawarte w deklaracjach na wniosek administracyjnego organu egzekucyjnego, wymienionego w art. 19 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432, z 2009 r. Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 18, poz. 98 i Nr 257, poz. 1724 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 171, poz. 1016.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432, z 2010 r. Nr 18, poz. 98 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 171, poz. 1016.

egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.¹⁴⁾) oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289).”.

Art. 120. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 281 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;”.

Art. 121. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 149 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań.”.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 900 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 70, 433 i 777.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 836 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 433 i 984.

Art. 122. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 9f w ust. 1 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) na żądanie administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;”.

Art. 123. 1. Do postępowań egzekucyjnych w administracji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2–6.

2. Organ egzekucyjny może, na podstawie art. 13 § 1 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, zwolnić określony składnik majątkowy zobowiązanego bez zgody wierzyciela.

3. Do wstrzymania czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 23 § 6 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, nie jest wymagana zgoda wierzyciela.

4. Do wszczęcia i prowadzenia egzekucji z nieruchomości stosuje się przepisy działu II rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy:

- 1) art. 17a, art. 26b, art. 36 § 1, art. 56 § 1, art. 57 § 1 i art. 71 § 3 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 49 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 113, art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. v ustawy zmienianej w art. 115, art. 54 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 116, art. 19 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 117, art. 8a ustawy zmienianej w art. 118, art. 18a ustawy zmienianej w art. 119, art. 281 ust. 1 pkt 10a ustawy zmienianej w art. 120, art. 149 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 121 oraz art. 9f ust. 1 pkt 15a ustawy zmienianej w art. 122, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Przepisy art. 28b i art. 28c ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do postępowań egzekucyjnych w

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz. 613 i 1036.

administracji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tych przepisów.

Art. 124. 1. Do wniosków państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o udzielenie pomocy wniesionych do organu wykonującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy działu I rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem art. 66b § 3 i art. 66h § 2 i 4 tej ustawy, z tym że funkcje organu wykonującego sprawuje centralne biuro łącznikowe.

2. Do wniosków państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o udzielenie pomocy wniesionych do organu wykonującego od dnia 1 stycznia 2012 r. i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

Art. 125. 1. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i nieprzekazanych do tych państw do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

2. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i przekazanych do tych państw zastosowanie mają przepisy działu I rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem art. 66b § 3 i art. 66h § 2 i 4 tej ustawy, z tym że funkcje organu wnioskującego sprawuje centralne biuro łącznikowe.

3. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego od dnia 1 stycznia 2012 r. zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

Art. 126. Informację dotyczącą pomocy, o której mowa w art. 66a ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, za 2013 r. i przekazywaną do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 66b § 3 tej ustawy, minister właściwy do spraw finansów publicznych sporządzi i prześle w formie i w zakresie określonych w art. 7.

Art. 127. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 § 2, art. 15 § 5, art. 26 § 2, art. 65, art. 67 § 1, art. 67c § 7 i 15, art. 109 § 1, art. 110r § 2 oraz art. 156 § 2 ustawy zmienianej w art. 111, pozostają w mocy do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych przepisów, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 128. Do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 § 2 ustawy zmienianej w art. 111, przepisu art. 27 § 1 pkt 12 tej ustawy nie stosuje się. Do tytułu wykonawczego wierzyciel dołącza dowód doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podaje w tytule wykonawczym podstawę prawną braku tego obowiązku.

Art. 129. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 111 pkt 16, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.